Beszámoló a XXVII. Földmérő Találkozóról
Herkulesfürdő, 2026. szeptember 17–20.

A találkozó négy, egymásba fonódó szála – a szakma, a történelem, a földrajz és a szórakozás – idén is egyetlen tartalmas közösségi élménnyé állt össze.

A XXVII. Földmérő Találkozó lezárulta után jó érzéssel tekinthetünk vissza a Herkulesfürdőn, szeptember 17–20. között megrendezett közös napokra. A találkozó ismét bebizonyította, hogy a szakmai konferencia akkor igazán értékes, ha tudást, történelmet, tájat és emberi kapcsolatokat egyszerre kínál.

Az EMT Földmérő Szakosztálya nevében öröm volt fogadni a magyarországi és erdélyi szakembereket, akik közös szakmai nyelvet és közös felelősséget hoztak magukkal.

Külön megtiszteltetést jelentett, hogy jelen voltak a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság képviselői, köztük Dr. Rózsa Szabolcs elnök, Dobai Tibor főtitkár és Dobainé Kosznai Krisztina, a Felmérési és Területrendezési Szakosztály titkára.

Szeretettel köszönthettük az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Karának küldöttségét, Dr. Pődör Andrea intézetigazgatót, Dr. Molnár Gábor Péter kutatási dékánhelyettest és a Geoinformatikai Intézet munkatársait.

A Magyar Mérnöki Kamara részéről két elnökségi tag is megtisztelt jelenlétével, Dr. Siki Zoltán és Csongrádi Zsolt.

A Lechner Nonprofit Kft., a Nagyváradi Egyetem, a Gyulafehérvári „1918. december 1.” Tudományegyetem, valamint a földmérő vállalkozások és intézmények képviselői egyaránt gazdagították a közösséget.

A találkozón mintegy száz résztvevő gyűlt össze 31 településről, ami jól mutatja, hogy a rendezvény továbbra is széles szakmai vonzerővel bír. Budapesttől Csíkszeredáig, Székelyudvarhelytől Székesfehérvárig, Pécstől Nagyváradig érkeztek kollégák, és mindenki saját tapasztalatával, kérdéseivel és történeteivel járult hozzá a közös programhoz.

Ebben az évben sem feledkeztünk meg mindazokról, akik kimagasló eredményeket értek el szakmai pályafutásuk során. Az MFTTT-vel közösen Márton Gyárfás emlékplakettet adtunk át Takács Melindának és Dimén Leventének.

Első alkalommal díjaztuk mindazokat, akik a legtöbb Földmérő Találkozón vettek részt és a legtöbb előadást tartották.

Konferencia Hűség Díjban részesültek a következő kollégák: Csemniczky László id., Hodobay-Böröcz András, Busics György, Mikesy Gábor, Márton Hajnal, Sasi Attila, Sebők Tamás Kálmán, Angyal László és Vlasits József.

Konferencia Aktivitás Díjat kaptak mindazok, akik az évek során rendszeresen előadást is tartottak a szakmai konferenciánkon. Ők név szerint Homolya András, Doroszlai Tamás, Mihály Szabolcs, Papp Attila és Bartha Csaba.

És végül a legrangosabb trófeát, a Konferencia Előadói Nagydíjat 6 személynek ítélt oda a szakbizottság. A súlyozott pontozási rendszer szerint Ferencz József, Varga

Norbert, Siki Zoltán, Nagy István, Márton Huba és Rákossy Botond-József az a 6 személy, akik a legmagasabb pontszámot érték el a részvételek és az előadások száma alapján.

A 24 szakmai előadás időszerű kérdéseket vetett fel, és arra ösztönözték a hallgatóságot, hogy a változó technológiai, jogi és intézményi környezetben is keresse a gyakorlati megoldásokat. Az előadások érdekességét az adta, hogy nem elszigetelt elméleti témákat mutattak be, hanem a mindennapi földmérői munkához, a szakmai döntésekhez és a jövő kihívásaihoz kapcsolódtak. A kérdések, hozzászólások és műhelybeszélgetések azt bizonyították, hogy a konferencia valódi eszmecserét teremtett, nem csupán egymás után következő előadások sorozata volt.

Az első nap estéjén megrendezett zenés-táncos díszvacsora méltóképpen oldotta fel a konferencia szellemi feszültségét. A temesvári Pink együttes jó és változatos zenéje, a csíkszeredai KUBUK által szervezett kvízjáték és a sok nevetés gyorsan közös élménnyé formálta a korábban talán csak névről ismert kollégák találkozását.

Szeptember 19-én, szombaton a XXVII. Földmérő Találkozó 70 résztvevője egész napos kiránduláson vehetett részt, amelynek során az Al-Duna egyik leglátványosabb és történelmi emlékekben leggazdagabb vidékét fedezhettük fel. Herkulesfürdőről autóbusszal indultunk Orsovára, ahonnan hajóval folytattuk utunkat a Duna lenyűgöző szorosain keresztül. A kirándulás során nemcsak a természet különleges szépségeiben gyönyörködhettünk, hanem a római kor emlékeivel, a magyar mérnöktörténet jelentős helyszíneivel és a 20. század egyik legnagyobb vízügyi beruházásának történetével is megismerkedhettünk.

Orsováról hajóra szállva kezdetét vette a felejthetetlen dunai kirándulásunk. A Vaskapu-szoros, illetve a Kazán-szorosok vidéke a Duna egyik leglátványosabb szakasza, ahol a folyó a Kárpátok és a Balkán-hegység vonulatai között, meredek sziklafalak ölelésében tör utat magának. A folyómeder helyenként rendkívül keskennyé válik, a hatalmas sziklafalak és a víz közelsége pedig különleges látványt nyújtott számunkra.

Hajóutunk egyik legkülönlegesebb látványossága a **Decebal-sziklaszobor** volt, amely a Duna fölé magasodó sziklafalba faragva ábrázolja Decebal dák királyt, a rómaiak ellen harcoló dákok utolsó uralkodóját. Az 55 méter magas és 25 méter széles monumentális alkotás Európa legnagyobb sziklába faragott arcképeként ismert. Elkészítése 1994 és 2004 között tíz évet vett igénybe, és alpinisták, valamint kőfaragók összehangolt munkájának eredményeként született meg. A hatalmas szobor a folyóról szemlélve különösen impozáns látványt nyújtott.

Utunk során megtekinthettük a festői környezetben, közvetlenül a Duna partján elhelyezkedő **Mraconia-kolostort** is. A folyó és a környező hegyek ölelésében álló kolostor a Kazán-szoros egyik legismertebb látványossága, amely különleges hangulatával szépen illeszkedik a tájba.

A hajókirándulás során a római kor emlékeihez is eljutottunk. Megtekinthettük a **Tabula Traianát**, vagyis Traianus császár emléktábláját, amely a Duna jobb partján, a sziklafalba illesztve őrzi a rómaiak egykori hódításainak és útépítési munkálatainak emlékét. Az emléktábla Traianus császár dák hadjárataihoz kapcsolódik, és a rómaiak által kiépített dunai út egyik fontos történelmi bizonyítéka. A folyó mentén haladva a **Ponicova-barlang** bejáratát is megcsodálhattuk. Ez a Duna menti karsztvidék egyik jelentős barlangja, amelynek különlegessége, hogy járatai a hegy belsejéből egészen a folyópartig vezetnek. A sziklafalak, a barlangnyílások és a folyó találkozása igazán különleges természeti látványt nyújtott.

A kirándulás egyik legmeghatóbb és számunkra különösen jelentős pillanata **Gróf Széchenyi István emléktáblájának megkoszorúzása** volt a Dunán hajózva. Az emléktábla a Nagy-Kazán-szoros sziklafalán őrzi a „legnagyobb magyar” emlékét, aki a 19. században kezdeményező szerepet vállalt az Al-Duna hajózhatóvá tételében. Széchenyi István irányításával 1833 és 1837 között épült meg a sziklafalba vájt Széchenyi-út, amely lehetővé tette a közlekedést és a hajóvontatást a folyó korábban rendkívül veszélyes szakaszán. A munkálatokban a kiváló vízépítő mérnök, Vásárhelyi Pál is meghatározó szerepet játszott, aki a folyómeder és a környezet felmérését, valamint a műszaki tervezést végezte. A koszorúzással tisztelegtünk azok előtt a kivételes mérnöki teljesítmények előtt, amelyek a magyar műszaki történelem kiemelkedő fejezetét jelentik. Különösen szép és jelképes mozzanata volt ez a földmérők találkozójának, hiszen a helyszín közvetlenül kapcsolódik a geodézia, a vízépítés és a folyószabályozás történetéhez.

A hajókirándulást követően visszatértünk Orsovára, ahol a **Pescăruș étteremben** közös ebédre került sor. A pihenőt követően délutáni programunk a **Vaskapu I. Vízerőmű Múzeumának** meglátogatásával folytatódott. A múzeumban betekintést nyerhettünk a Vaskapu I. vízerőmű megépítésének történetébe, a hatalmas beruházás műszaki hátterébe és a Duna szabályozásának folyamatába. A Románia és az egykori Jugoszlávia közös beruházásában, 1964 és 1972 között megvalósult vízerőmű a 20. század egyik legjelentősebb dunai mérnöki vállalkozása. A duzzasztómű nemcsak a folyó energiájának hasznosítását tette lehetővé, hanem alapvetően átalakította a környező tájat és a Duna vízjárását is. A felduzzasztott folyó következtében régi településrészek, köztük a régi Orsova belvárosa és a különleges történetű Ada-Kaleh sziget is víz alá került, lakóiknak pedig új otthont kellett találniuk. A múzeumi látogatás során így a

hatalmas műszaki teljesítmény mellett annak társadalmi és történelmi következményeiről is képet kaphattunk.

A tartalmas nap végén autóbusszal visszatértünk Herkulesfürdőre, ahol még megtekinthettük a település régi központját. **Herkulesfürdő** a Cserna folyó szűk völgyében fekvő, több mint kétezer éves fürdőváros, amelynek gyógyforrásait már a rómaiak is ismerték és használták. A település a 19. században, az Osztrák–Magyar Monarchia idején élte fénykorát, amikor elegáns fürdőpaloták, pavilonok és sétányok épültek a hegyek között. A régi központban sétálva megcsodálhattuk a Monarchia fürdőkultúrájának egykori építészeti emlékeit, köztük a jellegzetes, neobarokk és eklektikus stílusú épületeket. Herkulesfürdő egykor Európa egyik legelőkelőbb gyógyüdülőhelyének számított, és olyan neves vendégeket is fogadott, mint I. Ferenc császár, Ferenc József és Erzsébet királyné. A közös program után szabadidő állt a résztvevők rendelkezésére, így mindenki saját kedve szerint fedezhette fel a település további látnivalóit.

A konferencia helyszínére visszatérve, a közös vacsorát követően a résztvevőknek lehetőségük nyílt arra is, hogy egy kötetlenebb, játékos programon kapcsolódjanak ki. A KUBUK játékmesterei által hozott társasjátékokat próbálhattuk ki, amelyek jó alkalmat teremtettek a közös szórakozásra, az ismerkedésre és a baráti beszélgetésekre. A játékos est kellemes levezetése volt az élményekben gazdag napnak.

A bemutatott előadások anyagaiból összeállított online konferenciakötet az Open Journal System platformon létrehozott EMT oldalon érhető el és mindenki számára szabadon hozzáférhető a https://ojs.emt.ro/foldmero/issue/view/93 linken.

A szervezőbizottság ezúton is köszönetét fejezi ki az ülésvezetőknek lelkiismeretes munkájukért, amellyel hozzájárultak a konferencia magas szakmai színvonalának fenntartásához, valamint a Konferencia tudományos bizottságának a munkájukért és támogatásukért, nem utolsó sorban a konferencia támogatóinak akik nélkül nem valósulhatott volna meg az adott konferencia.

Bízunk benne, hogy ismét egy sikeres és tartalmas Földmérő Találkozót sikerült megszervezni – olyan rendezvényt, ahol értékes szakmai előadások hangzottak el, új szakmai kapcsolatok és barátságok születtek, és amelyről a résztvevők gazdag élményekkel és inspirációval távoztak.

Mindenkit szeretettel és barátsággal visszavárunk 2027-ben a XXVIII. Földmérő Találkozóra. Találkozunk 2027-ben. Vajon hol?

Dr. Rákossy Botond-József
az EMT Földmérő Szakosztályának az elnöke